

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ♪ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ברכות-מאימתי	מימרא												
ואי מכללא מאי?												ג	
דאי מכללא, לעולם אהבה רבה הווי אמרי, וכי מטא זמן יוצר אור - הווי אמרי ליה, ומאי ברכות אין מעכבות זו את זו? - סדר ברכות.												!	◇
וקורין עשרת הדברות שמע והיה אם שמע ויאמר אמת ויצבי ועבודה וברכת כהנים.													◇
אף בגבולין בקשו לקרות כן, אלא שכבר בטלום מפני תרעומת המינין.	רב יהודה אמר שמואל:												◇
בגבולין בקשו לקרות כן, אלא שכבר בטלום מפני תרעומת המינין.	תניא נמי הכי, רבי נתן אומר:												◇
רבה בר בר חנה סבר למקבעינהו בסורא	[רבה בר בר חנה]												◇
כבר בטלום מפני תרעומת המינין.	אמר ליה רב חסדא:												◇
אמימר סבר למקבעינהו בנהרדעא	[אמימר]												◇
כבר בטלום מפני תרעומת המינין.	אמר ליה רב אשי:												◇
ובשבת מוסיפין ברכה אחת למשמר היוצא.													◇
מאי ברכה אחת?													◇
משמר היוצא אומר למשמר הנכנס: מי ששכן את שמו בבית הזה הוא ישכין ביניכם אהבה ואחוה ושלוש וריעות.	רבי חלבו:												◇
מקום שאמרו להאריך.													◇
פשיטא, היכא דקא נקיש כסא דחמרא בידיה וקסבר דשכרא הוא ופתח ומברך אדעתא דשכרא וסיים בדחמרא - יצא, דאי נמי אם אמר שהכל נהיה בדברו יצא													◇
על כולם אם אמר שהכל נהיה בדברו - יצא.	דהא תנן:												◇
אלא, היכא דקא נקיש כסא דשכרא בידיה וקסבר דחמרא הוא, פתח וברך אדעתא דחמרא, וסיים בדשכרא, מאי? בתר עיקר ברכה אזלינן, או בתר חתימה אזלינן?													◇
שחרית, פתח ביוצר אור וסיים במעריב ערבים - לא יצא, פתח במעריב ערבים וסיים ביוצר אור - יצא	תא שמע:												◇
ערבית, פתח במעריב ערבים וסיים ביוצר אור - לא יצא, פתח ביוצר אור וסיים במעריב ערבים - יצא													◇
כללו של דבר: הכל הולך אחר החתום.													◇
שאני התם דקאמר: ברוך יוצר המאורות.													◇
הניחא לרב													◇
כל ברכה שאין בה הזכרת השם אינה ברכה	[רב] דאמר												◇
שפיר													◇
כל ברכה שאין בה מלכות אינה ברכה	אלא לרבי יוחנן דאמר:												◇
מאי איכא למימר?													◇
כדי להזכיר מדת יום בלילה ומדת לילה ביום	אלא, כיון דאמר רבה בר עולא:												◇
כי קאמר ברכה ומלכות מעיקרא אתרוייהו קאמר.													◇
כללו של דבר: הכל הולך אחר החתום.	תא שמע מסיפא:												◇
כללו של דבר לאתויי מאי, לאו לאתויי הא דאמרן?													◇
לא, לאתויי נהמא ותמרי.													◇

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
---	--

ברכות-מאימתי		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
היכי דמי?									^		
אילימא דאכל נהמא וקסבר דתמרי אכל, ופתח אדעתא דתמרי וסיים בדנהמא									!		
היינו בעיין									ז		
לא צריכא: כגון דאכל תמרי וקסבר נהמא - אכל, ופתח בדנהמא וסיים בדתמרי - [יצא], דאפילו סיים בדנהמא נמי יצא									!		◇
מאי טעמא									^		
דתמרי נמי מיון זייני.									!		◇
כל שלא אמר אמת ויציב שחרית ואמת ואמונה ערבית - לא יצא ידי חובתו, שנאמר: (תהלים צ"ב) להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות.	רבה בר חיננא סבא משמיה דרב:										■ ◇
המתפלל, כשהוא כורע - כורע בברוך וכשהוא זוקף - זוקף בשם.	ואמר רבה בר חיננא [סבא] משמיה דרב:										■ ◇
מאי טעמא דרב - דכתיב: (תהלים קמ"ו) ה' זוקף כפופים.	שמואל:										■
(מלאכי ב') מפני שמי נחת הוא	מתיבי:								ז		
מי כתיב בשמי? מפני שמי כתיב.									!		
בר אוריאן, תא ואימא לך מלתא מעלייתא דאמר אבוך הכי אמר אבוך: כשהוא כורע - כורע בברוך, כשהוא זוקף - זוקף בשם.	אמר ליה שמואל לחייא בר רב: [רב]										■ ◇
רב ששת כי כרע - כרע כחזירא, כי קא זקיף - זקיף כחזירא.	[רב ששת]										■ ◇
כל השנה כולה אדם מתפלל האל הקדוש, מלך אוהב צדקה ומשפט, חוץ מעשרה ימים שבין ראש השנה ויום הכפורים שמתפלל המלך הקדוש והמלך המשפט.	ואמר רבה בר חיננא סבר משמיה דרב:										■ ◇
אפילו אמר האל הקדוש - יצא, שנאמר: (ישעיהו ה') ויגבה ה' צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה. אימתי ויגבה ה' צבאות במשפט - אלו עשרה ימים שמראש השנה ועד יום הכפורים, וקאמר האל	רבי אלעזר:										■ ◇
מאי הוה עלה?									^		
האל הקדוש ומלך אוהב צדקה ומשפט	רב יוסף:								!		◇
המלך הקדוש והמלך המשפט.	רבה:								!		◇
והלכתא כרבה.									■		◇
כל שאפשר לו לבקש רחמים על חבריו ואינו מבקש - נקרא חוטא. שנאמר: (שמואל א' י"ב) גם אנכי חלילה לי מחטא לה' מחלל להתפלל בעדכם.	ואמר רבה בר חיננא סבא משמיה דרב:										■ ◇
אם תלמיד חכם הוא צריך שיחלה עצמו עליו.	רבא:										■ ◇
מאי טעמא?									^		
אילימא משום דכתיב (שמואל א' כ"ב) ואין חלה מכם עלי (ואין גולה) [וגולה] את אזני									!		
דילמא מלך שאני?									ז		
אלא, מהכא: (תהלים ל"ה) ואני בחלותם לבושי וגו'.									!		
כל העושה דבר עבירה ומתבייש בו - מוחלין לו על כל עונותיו, שנאמר: (יחזקאל ט"ז) למען תזכרי ובשת ולא יהיה לך עוד פתחון פה מפני כלמתך בכפרי לך לכל אשר עשית נאם ה' אלהים.	ואמר רבה בר חיננא סבא משמיה דרב:										■ ◇
דילמא צבור שאני?											ז
אלא, מהכא: (שמואל א' כ"ח) ויאמר שמואל אל שאול למה הרגזתני להעלות אתי, ויאמר שאול צר לי מאד ופולשתים נלחמים בי וה' סר מעלי ולא ענני עוד גם ביד הנביאים גם בחלמות ואקראה לך להודיעני מה אעשה - ואילו אורים ותמים לא קאמר - משום דקטליה לנוב עיר הכתנים.											■ ◇
ומנין דאחילו ליה מן שמיא									^		

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ברכות-מאימתי													
מימרא													
שנאמר (שמואל א' כ"ח) ומחרתה ובניך עמי													יב:
עמי - במחיצתי.	ואמר רבי יוחנן:												יב:
ורבנן אמרי, מהכא: (שמואל ב' כ"א) והוקענום לה בגבעת שאול בחיר ה', יצתה בת קול ואמרה: בחיר ה'.	[רבנן]												יב:
בקשו לקבוע פרשת בלק בקריאת שמע, ומפני מה לא קבעוה - משום טורח צבור.	רבי אבהו בן זוטרת אמר רבי יהודה בר												יב:
מאי טעמא?													יב:
אילימא משום דכתיב בה: (במדבר כ"ג) אל מציאם ממצרים													יב:
לימא פרשת רבית ופרשת משקלות דכתיב בהן יציאת מצרים													יב:
משום דכתיב בה האי קרא: (במדבר כ"ד) כרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו.	אלא אמר רבי יוסי בר אבין:												יב:
ולימא האי פסוקא ותו לא													יב:
גמירי: כל פרישה דפסקה משה רבינו - פסקינן, דלא פסקה משה רבינו - לא פסקינן.													יב:
פרשת ציצית מפני מה קבעוה?													יב:
מפני שיש בה חמשה דברים: מצות ציצית, יציאת מצרים, עול מצות, ודעת מינים, הרהור עבירה, והרהור עבודה זרה.	רבי יהודה בר חביבא:												יב:
בשלמא הני תלת - מפרשן													יב:
עול מצות - דכתיב: (במדבר ט"ו) וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות ה'													יב:
ציצית - דכתיב: ועשו להם ציצית וגו'													יב:
יציאת מצרים - דכתיב: אשר הוצאתי וגומר													יב:
אלא דעת מינים, הרהור עבירה, והרהור עבודה זרה מנלן?													יב:
אחרי לבבכם - זו מינות, וכן הוא אומר: (תהלים י"ד) אמר נבל בלבו אין אלהים	דתניא:												יב:
אחרי עיניכם - זה הרהור עבירה, שנאמר: (שופטים י"ד) ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא ישרה בעיני													יב:
אתם זונים - זה הרהור עבודה זרה, וכן הוא אומר: (שופטים ח) ויזנו אחרי הבעלים.													יב:
מזכירין יציאת מצרים בלילות.													יב:
הרי אני כבן שבעים שנה, ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות עד שדרשה בן זומא.	רבי אלעזר בן עזריה:												יב:
שנאמר: (דברים ט"ז) למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך. ימי חיך - הימים, כל ימי חיך - הלילות	[בן זומא]												יב:
ימי חיך - העולם הזה, כל - להביא לימות המשיח.	והכמים אומרים:												יב:
וכי מזכירין יציאת מצרים לימות המשיח? והלא כבר נאמר: (ירמיהו כ"ג) הנה ימים באים נאם ה' ולא יאמרו עוד חי ה' אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים, כי אם חי ה' אשר העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל מארץ צפונה ומכל הארצות אשר הדחתים שם	תניא. אמר להם בן זומא להכמים:												יב:
לא שתעקר יציאת מצרים ממקומה, אלא שתהא שעבוד מלכות עיקר, ויציאת מצרים טפל לו. כיוצא בו אתה אומר: (בראשית ל"ה) לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך. לא שיעקר יעקב ממקומו, אלא ישראל עיקר ויעקב טפל לו. וכן הוא אומר: (ישעיהו מ"ג) אל תזכרו ראשנות וקדמניות אל תתבוננו, אל תזכרו ראשנות - זה שעבוד מלכות. וקדמניות אל תתבוננו - זו יציאת מצרים	אמרו לו: [הכמים]												יב: